

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

12. De Testamento S. Ioannis Eleemosynarij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

dam illustri scemine Alexandrina, & breui
reddit ex obscuro nobilem, ex abiecto
gnem, ex paupere diuitem: studens ostender
esse verissimum diuinum illud verbum, quod
dicit se non vidisse iustum derelictum, neque
semen eius quærens panem.

Simeon Metaphrastes in vita S. Ioannis Eleemosynarij. Testamentum S. Ioannis Eleemosynarij.

CAP. XII.

CVM Ioannes Eleemosynarius in sua
ciuitatem peruenisset Amathuntem,
sic habebat: Ioannes humilis quidem seru
seruorum Dei, propter autem mihi imposi
tam pontificatus dignitatem, gratia Christi
liber, Ago tibi gratias Domine Deus meus,
quod me dignum censueris, qui tua tibi offer
rem: & quod ex mundi bonis nihil aliud
mibi reliquum, nisi tertia pars nummi, quam
ipsam iubeo quoque dari pauperibus, qui sunt
mibi fratres in Christo. Quando enim Dei
promissione creatus fui Episcopus Alexan
driæ, inueni in meo Episcopatu circiter octo
millia librarum auri: ex oblatione autem pecu
niam. Quas cum cognoscerem esse Christi
Christo etiam dare volui, cui nunc quoque
trado animam. Cum hoc testamentum scrips
isset ille magnus homo Dei, deposuit spiritum
in manus Dei viuentis. In cuius aeterna

sepulchra sit miraculum, quod nulli cedit ex
 in, quæ vnquam facta sunt mirabilia. Nam cū
 et deponendus in æde oratoria admirabi-
 lum operum effectoris Tychonis, in quadam
 copia, in qua erant condita duo corpora Epi-
 scoporum, videre licebat hæc duo corpora
 mortua veluti animata, tribuere cultum bea-
 to corpori. Nam à se inuicem seiuncta, id me-
 ditum accipiunt.

Ex lib. 2. cap. 22. *vita S. Gregorij Magni, edita à Ioã-
 ne diacono Romano, qui claruit anno Domini
 872. habetur in Laurentio Surio 12. Martij. De
 hospitalitate S. Gregorij, quodq; liberalitate sua
 in pauperes, meruerit à Deo peruebi ad summum
 sacerdotium.*

CAP. XIII.

Tantæ hospitalitatis Gregorius in ipso
 etiam patriarchio permansit, vt exceptis
 his quos tam per diuersas regiones, quam Ro-
 mæ quoque Longobardorum perfidiæ gla-
 dios fugientes, Ecclesiæ stipe misericorditer
 nutrebat, quotidie ad mensam suam peregrini-
 nos quoslibet inuitaret, (*Vide eim Homcl. 88. in
 Euangel.*) inter quos die quadam vnus accel-
 sit, in cuius manibus dum ipse ex humilitatis
 ministerio aquam fundere vellet, conuersus
 viceum accepit: sed repente eum, in cuius
 manibus fundere voluerat, inuenire non
 potuit. Cumque hoc factum secum mira-
 retur, eadem nocte Dominus per visionem
 dixit: